Lietas Nr. 11520024414
Lietas arhīva Nr. K30-0232-16/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 26.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese D.Bambere
ar sekretāri Z.Smiltnieci
piedaloties prokuroram P.Urbānam
advokātam V.Jakobijam
2016.gada 25.-26.februārī
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/**,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un

konstatēja:

ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, un proti:

2014.gada 4.aprīlī ap plkst. 04.41, viņš, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.p. un 39.4.p.prasības, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 2,26 promiles alkohola, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, vadīja /pers. B/ piederošu automašīnu /TL marka/, ar valsts Nr./TL numurs/, ar kuru brauca Rīgā, pa Biķernieku ielu no Hipokrāta ielas puses Kaivas ielas virzienā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē norādīja, kas savu vainu atzīst daļēji, norādīja, ka brauca alkoholiskā reibumā un izdarīja administratīvo pārkāpumu, bet neatzīst, ka brauca bez transportlīdzekļa vadītāja apliecības, jo viņam bija braukšanas mācību atļauja -baltās tiesības. /pers. B/ viņam mācīja braukt. Izdarīto nožēlo. Lūdz veikt pierādījumu pārbaudi.

Liecinieks/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā Ceļu policijā. Atceras, ka notikumi bija apmēram gadu atpakaļ, aprīlī. Dežurants nodeva informāciju, ka ar automašīnu pārvietojas jaunieši, kuri ir alkohola reibumā. Policija brauca pa Biķernieku ielu, ieraudzīja automašīnu, sekoja tai un pie Juglas apļa viņus apturēja. Salonā bija 2 vīrieši, abi bija alkohola reibumā. Viņi lūdza neformēt protokolu. Policisti nodeva ziņu dežurantam par to, ka automašīna aizturēta, palūdza atsūtīt otru ekipāžu, lai sargātu mašīnu, jo pašiem nācās vest automašīnas vadītāju uz Teikas iecirkni personības noskaidrošanai. Teikas iecirknī tika skaidrota personība, tika veikts alkohola tests un konstatēts, ka vadītājs ir alkohola reibumā.

Vadītājam nebija vadītāja apliecība. Neatceras vai bija baltās tiesības.

Liecinieks /pers.E/ tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 4.aprīļa naktī policijas iecirknī saņēma izsaukumu ka pa Mežciemu vizinās kaut kāda mašīna no spēļu zāles uz benzīntanku. Brauca pārbaudīt. Kad automašīnu ieraudzīja, to apturēja, piegāja klāt un saveicinājās. Bija redzams, ka transportlīdzekļa vadītājs ir lietojis alkoholu. Vadītāja blakussēdētājs arī bija alkohola reibumā. Neviena no mašīnā esošām personām nepateica, kam pieder mašīna. Palūdza vadītājam automašīnas dokumentus, atslēgas, nekādu dokumentu viņam nebija, nenosauca arī personas kodu. Tā kā nevarēja noskaidrot personību, aizveda viņu uz Teikas policijas iecirkni. Tur personība tika noskaidrota un /pers. A/ tika aizvests uz ekspertīzi. Domā, ka apsūdzētajam nebija transportīdzekļu vadītāja apliecība, jo ja tāda būtu bijusi, tad personas dati būtu pārbaudīti uz vietas. Administratīvo protokolu sastādīja uz /pers. A/ vārda.

Liecinieks/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 3.aprīlī kopā ar /pers. A/ atradās spēļu zālē ``Fēnikss``, kur lietoja alkoholu un spēlēja spēļu automātos. Pēc tam nolēma braukt mājās, iekāpa abi viņam piederošā transportlīdzeklī, /pers.A/ piesēdās pie stūres, paņēma atslēgas, kas atradās uz paneļa, savukārt viņš apsēdās blakus, jo dzērumā ar mašīnu nevēlējās braukt. Uzreiz aizmiga. Pamodās, kad policija jau transportlīdzekli bija apturējusi. Artjomu aizveda uz policijas iecirkni, pats aizgāja uz mājām. /pers. A/ nemācīja braukt ar mašīnu, ka arī neveica mācību braukšanas.

Liecinieks/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst /pers. A/ un /pers. B/. 2014.gada 3.aprīlī satika abus pie veikala. Kopā kādas trīs stundas dzēra alkoholiskos dzērienus. Pēc tam viņi ap plkst.17.00 aizbrauca. Aizbrauca ar /pers. B/ piederošo transportlīdzekli. Pie stūres bija /pers. B/ pats. Zin, ka viņš citreiz savu transportlīdzekli ir devis braukt citiem. Tāpat zin, ka /pers. A/ ir baltās tiesības.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus tiesas izmeklēšanā, atzīst, ka, /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas transportlīdzekļa vadīšana bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē - ir pierādīta ar kriminālprocesā savāktajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, izslēdzot saprātīgas šaubas, un proti:

Ar 2014.gada 4.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 959370, no kura redzams, ka 2014.gada 4.aprīlī plkst.04.41 /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/,valsts Nr./TL numurs/, Rīgā, pa Biķernieku ielu no Hipokrāta ielas puses Kaivas ielas virzienā, atrodoties alkohola reibumā, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,2640 promiles, bez autovadītāja tiesībām, kur viņu aizturēja policijas darbinieki (l.l.10).

Ar 2014.gada 4.aprīļa transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB 314629, no kura redzams, ka tika pārbaudīts /pers. A/, personas kods /personas kods/, kurš vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts Nr./TL numurs/, un tika konstatēts pirmais mērījums 2014.gada 4.aprīlī plkst.05.11 – vidēji 2,2640 promiles, bet 2014.gada 4.aprīlī plkst.5.29-2,22908 promiles(l.l.11),

Ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 959370, no kura redzams, ka /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/, valsts Nr./TL numurs/, Rīgā, pa Biķernieku ielu no Hipokrāta ielas puses Kaivas ielas virzienā, atrodoties alkohola reibumā, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,2640 promilles, bez autovadītāja tiesībām (l.l.28),

/pers. A/ vaina pierādīta ar paša norādīto, ka viņš brauca alkohola reibumā, liecinieku /pers. J/, /pers. K/ un /pers. B/ sniegtajām liecībām, kuras

augstāk norādītas spriedumā.

Ar šīm augstāk minētajām ziņām un faktiem, tiesa uzskata par pierādītu to, ka /pers. A/ veica viņam inkriminētās darbības par ko atbildība paredzēta pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus to kopībā un savstarpējā saistībā, uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā pierādīta un tiesas izmeklēšanā kvalificēta pareizi.

Tiesa atzīst, ka nav pamata apšaubīt to, ka /pers. A/ izdarījis augstākminēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ norāda, ka viņam ir bijusi braukšanas atļauja un /pers. B/ viņu apmācījis braukt, līdz ar ko, vadot transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē, ir izdarījis administratīvo pārkāpumu.

Tiesa uzskata ka šāds /pers. A/ apgalvojums ir aizstāvības pozīcija.

Braukšanas mācību atļauja apliecina tiesības mācīties vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekļus. Mācību braucieni drīkst notikt tikai apmācītāja klātbūtnē.

Kā redzams no liecinieka /pers. B/ liecībām, viņš nekādu apmācību nevarēja veikt un neveica, jo pats ir bijis alkohola reibumā. Arī nopratinātie ceļu policijas darbinieki /pers. F/ un /pers. K/ apliecina augstākminēto.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka /pers. A/ pats bija transportlīdzekļa vadītājs, attiecīgi viņš ir atzīstams par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjektu.

Ņemot vērā lietā esošus pierādījumus, kas kopumā pierāda to, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificējamas kā noziedzīga nodarījuma izdarīšana, kas paredzēta Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un /pers. A/ ir sodāms.

Nosakot sodu, tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta pirmajai daļai, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Apsūdzētais/pers. A/, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu izdarījis mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, Rīgā, LR pilsonis, neprecējies, dzīvojoša /adrese A/, strādā SIA``/nosaukums/``, no darba vietas raksturots pozitīvi. Agrāk tiesāts vienu reizi- 2011.gada 15.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana, izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis ir tas, ka noziedzīgais nodarījums noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Nosakot sodu, tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērojams Krimināllikuma 262. panta otrajā daļas sankcijā paredzētais sods.

Krimināllikuma 262. panta otrajā daļa paredz sodu - brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu vai piespiedu darbu vai naudas sodu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmās daļas noteikumiem ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā, iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Tā kā kopš noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas ir pagājuši gandrīz 2 gadi, tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, vadās arī no Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 3.punkta, kas noteic, ka gadījumā, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā.

Ņemot vērā augstākminēto, apsūdzētā /pers. A/ personību, viņa iepriekšējo sodāmību, apstākli, ka pēc šī noziedzīgā nodarījuma viņš nav izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus, tiesa atzīst, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ ir nosakāms sods - piespiedu darbs uz 200 stundām. Tiesas ieskatā, piemērojot šādu soda veidu un mēru tiks sasniegts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda mērķis. Bez tam, tā kā /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis neizciesta nosacītas brīvības atņemšanas soda pārbaudes laikā, tiesa, nosakot sodu, atzīst par pamatotu piemērot arī Krimināllikuma 55.panta 10^1.daļu, kas noteic, ka gadījumā, ja nosacīti notiesātais jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis aiz neuzmanības vai ir nepilngadīgs un ja par jauno noziedzīgo nodarījumu viņš ir atbrīvots no kriminālatbildības atbilstoši šā likuma 58.pantam vai atbrīvots no soda atbilstoši šā likuma 59.pantam, vai par jauno noziedzīgo nodarījumu viņam kā pamatsods noteikts naudas sods vai piespiedu darbs, tiesa var pieņemt lēmumu par pārbaudes laika pagarināšanu līdz vienam gadam.

Ņemot vērā, ka sankcija par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz obligātu transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam atņemamas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Ņemot vērā, ka transportlīdzeklis, ar kuru izdarīts noziedzīgais nodarījums, nepieder apsūdzētajam, saskaņā ar Krimināllikuma 42.pantu nepastāv pamats piemērot mantas konfiskāciju, attiecinot to uz transportlīdzekli.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 8.punktu un 368.panta pirmo un astoto daļu no apsūdzētā piedzenami procesuālie izdevumi 15,65 EUR apmērā par labu Valsts policijai saistībā ar medicīniskās pārbaudes alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanu. Procesuālie izdevumi samaksājami labprātīgi 30 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Lietā nav konstatēti lietiskie pierādījumi un dokumenti, lai būtu jālemj par rīcību ar tiem.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā,kas paredzēts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma $49.^1$ panta nosacījumus un sodīt viņu ar piespiedu darbiem uz 200 (divi simti) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas noteikumiem šim sodam pieskaitīt sodu, kas /pers. A/ noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 15.jūnija spriedumu un kā galīgo sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbus uz 200 (divi simti) stundām un brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem, bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta 10^1.daļu, sodu noteikt nosacīti, pagarinot /pers. A/ ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 15.jūnija spriedumu noteikto nosacītās brīvības atņemšanas pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts un uzturēšanos noteiktā dzīves vietā, atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu Valsts policijai procesuālos izdevumus 15,65 EUR apmērā saistībā ar medicīniskās pārbaudes alkohola ietekmes

(koncentrācijas) noteikšanu 2014.gada 26.martā.

Procesuālie izdevumi samaksājami labprātīgi 30 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, maksājumu veicot jebkurā bankas iestādē, kā saņēmēju norādot - saņēmēja iestāde: Valsts policija, reģ.Nr.90000099040, Valsts kase, Bankas kods: TRELLV22, konts: LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.11520022314, par pārbaudi administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA958168. Maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties sprieduma labprātīgas izpildes laikā iesniedzams Rīgas

pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā Rīgā, Abrenes ielā 3.

Spriedumu par sodu vai procesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 dienu laikā pēc sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena noteikta 2016.gada 14.martā.

Pilns spriedums faktiski sastādīts 2016.gada 24.martā.

Tiesnese **D.Bambere**